

פרשת קורח – מחלוקת שאינה לשם שמיים

בפרשת השבוע קראנו על המחלוקת שעורר קורח כנגד משה, ועל עונשם של מעוררי המחלוקת.

מספרים על יהודי אחד עם הארץ שלא מצא במה להתפרנס, הלך היהודי לרב לקבל עצה מה לעשות, אמר לו הרב לך תהיה דרשן, בכל יום תלך לבית כנסת אחר, ובין תפילת מנחה לתפילת ערבית תדרוש על פרשת שבוע, ובסיום הדרשה המתפללים ישלמו לך.

אמר היהודי לרב: דרשה אחת אני לא יודע, איך אני אכין דרשה בכל שבוע לכל פרשה? אמר לו הרב: אני אלמד אותך דרשה על פרשת קורח, והרי בכל מקום יש מחלוקת, אז הדרשה שלך תהיה תמיד מתאימה.

מה עשה אותו יהודי כשהגיע לבית כנסת בפרשה אחרת, לדוגמה בפרשת דברים?

נעמד היהודי על הבמה ואמר:

קהל קדוש השבת נקרא פרשת דברים, ולפני שהמשיך הוא היה מתחיל להשתעל, כשסיים להשתעל הוא היה מוציא מטפחת כדי לקנח את אפו ובתוך המטפחת היה מונח מטבע, המטבע היה נופל על הרצפה בקול, והדרשן היה נשכב על הרצפה כדי לחפש את המטבע, ובלי ששמו לב הוא הכניס את המטבע לכיס, אחרי כמה דקות הוא נעמד ואמר:

קהל קדוש לא מצאתי את המטבע, כנראה שהאדמה בלעה אותו כמו שהאדמה בלעה את קורח, ואם הזכרתי כבר את קורח נדבר בעניינו של קורח, ואז היה ממשיך לדבר בגנות המחלוקת.

אמרו רבותינו בפרקי אבות (פרק ה משנה יז):

מחלוקת לשם שמים זו מחלוקת הלל ושמאי,

ומחלוקת שלא לשם שמים זו מחלוקת קורח ועדתו.

ומדוע מחלוקת הלל ושמאי נקראת מחלוקת לשם שמים?

אמרו רבותינו במסכת יבמות (יד:):

אף על פי שנחלקו בית שמאי ובית הלל, לא נמנעו מלהתחתן אלו עם אלו, ללמדך שחיבה ורעות נוהגים זה בזה.

למדנו מכאן שמותר שתהיה מחלוקת בין אנשים, לא כולם צריכים לחשוב אותו דבר, ולא כולם צריכים להסכים בכל דבר, אבל אסור שהמחלוקת תיצור מריבה בין בעלי הדעות השונות, וכשעומדים בכך, הופכת המחלוקת להיות מחלוקת לשם שמים, שעליה אמר הנביא זכריה: "האמת והשלום אהבו" (ח).

לפני תקיעת שופר אומרים שבע פעמים את המזמור "למנצח לבני קורח", ונשאלת השאלה מדוע מכל פרקי תהלים בחרו רבותינו להגיד את המזמור שאמרו בני קורח? והתשובה על כך:

גם בני קורח השתתפו במחלוקת כנגד משה, ורגע אחד לפני שהאדמה בלעה אותם הם חזרו בתשובה וניצלו.

למדנו מכאן שברגע אחד של תשובה אפשר לשנות את גזר הדין.

ולכן לפני תקיעת שופר רוצים להזכיר לנו שאסור להתיימש, וברגע אחד של תשובה, כמו של בני קורח, אפשר לשנות את גזר הדין ולהיכתב ולהיחתם לחיים טובים ולשלום.